കാര്യവിചാരകത്വവും ദൗത്യവും

Lesson 11 for
September 12, 2026

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ
ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ
സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം
ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
(2 കൊരിന്ത്യർ 8:9,)

ഒരു വ്യക്തി തന്റെ പരിചരണത്തിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതിയാണ് കാര്യവിചാരകത്വം .

കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള പൗലോസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ലേഖനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, കാര്യവിചാരകത്വം എന്നത് അപ്പോസ്തലന്റെ ഒരു പ്രത്യേക പദ്ധതിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്: വളരെ ദുഷ്കരമായ സമയങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന യെരുശലേമിലെ സഭയെ സഹായിക്കാൻ ജാതീയ സഭകൾ പണം ശേഖരിക്കുക എന്നതാണ്.

കൊരിന്ത്യർ സഹായിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായിരുന്നു, ആ പ്രതിബദ്ധത പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ട സമയം അടുത്തുവരികയായിരുന്നു. മാസിഡോണിയയിലെ സഭകൾ ഇതിനകം തന്നെ പങ്കെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ അളവിലല്ല പൗലോസിന് താൽപ്പര്യം, മറിച്ച് തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച കൃപയോട് പ്രതികരിക്കാനുള്ള ഈ അവസരത്തിൽ വിശ്വാസികൾ എത്രത്തോളം പങ്കെടുക്കുമെന്ന പ്രചോദനത്തിലും ഉത്സാഹത്തിലുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് താൽപ്പര്യം.

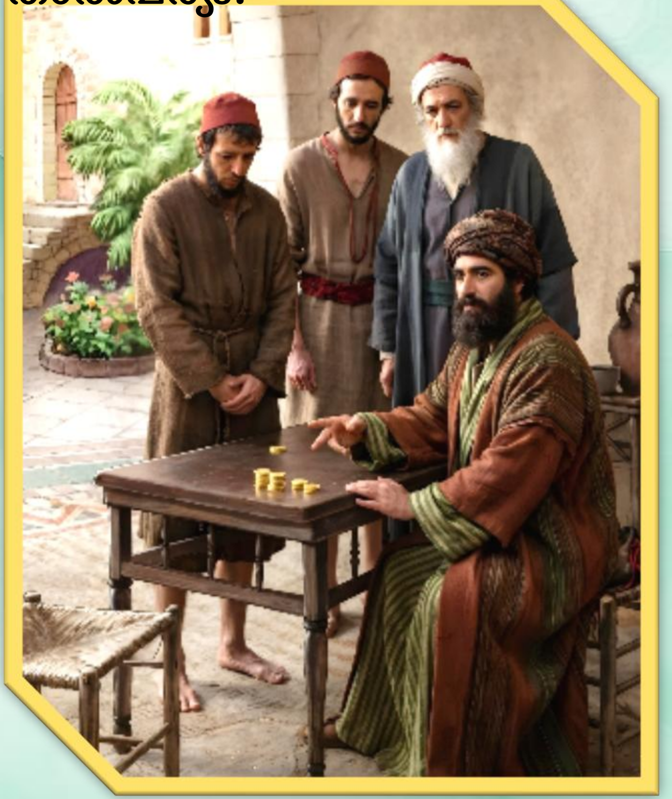

കാര്യസ്ഥന്റെ ഉത്ഭവം:

- യേശുവിന്റെ മാതൃക
- ലഭിച്ച കൃപയോടുള്ള പ്രതികരണം

കാര്യസ്ഥത്വം എങ്ങനെ പരിശീലിക്കാം:

- ശരിയായ ആസൂത്രണം
- ശരിയായ മനോഭാവം

കാര്യസ്ഥതയുടെ ഫലം:

- സഭയുടെ ഐക്യം

കാര്യസ്ഥന്റെ ഉത്ഭവം:

യേശുവിന്റെ മാതൃക

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.”
(2 കൊരിന്ത്യർ 8:9)

ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും ഔദാര്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്താണ്? (2 കൊരി. 8:1-2)

മാസിഡോണിയയിലെ സഭകൾക്ക് ദൈവം തന്റെ കൃപ നൽകി, അവർ "ധാരാളം ഔദാര്യത്താൽ വളർന്നു" (2 കൊരിന്ത്യർ 8:2). ഇതാണ് അവർക്കും നമുക്കും യേശുവിന്റെ കൃപ:

നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടാണ് അവൻ ഇതെല്ലാം ചെയ്തത്! (യോഹന്നാൻ 15:13; എഫെസ്യർ 5:2; ഗലാത്യർ 2:20; 1 യോഹന്നാൻ 3:16).

യേശുവിന്റെ കൃപയോട് നാം എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും? "സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു, സൌജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ" (മത്തായി 10:8).

അവൻ സമ്പന്നനായിരുന്നിട്ടും ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. (2 കൊരിന്ത്യർ 8:9)

ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗം വിട്ടു.

പ്രപഞ്ചഭരണം നിർത്തി അദ്ദേഹം ഒരു ആശാരിയായി.

ശത്രുപ്രദേശത്ത് സുരക്ഷിതമായ ഒരു വാസസ്ഥലം അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ദേഹം രാജകീയ കിരീടത്തിന് പകരം മുള്ളുകൊണ്ടുള്ള കിരീടം സ്വീകരിച്ചു.

ലഭിച്ച കൃപയോടുള്ള പ്രതികരണം

“അതും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ല; അവർ മുമ്പെ തങ്ങളെത്തന്നേ കർത്താവിന്നും പിന്നെ ദൈവേഷ്ടത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും ഏല്പിച്ചു.” (2 കൊരിന്ത്യർ 8:5)

കൃപയോടുള്ള മാസിഡോണിയക്കാരുടെ പ്രതികരണം നിരീക്ഷിക്കുക:

അവർക്ക് യേശുവിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു (2 കൊരി. 8:9)

അവർ യേശുവിന് തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു (2 കൊരി. 8:5)

മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാനുള്ള പദവിക്കായി അവർ യാചിച്ചു (2 കൊരി. 8:4)

അവരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ കഴിവിനപ്പുറം കൊടുത്തു (2 കൊരി. 8:2-3)

ഇത് നമ്മെ എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്?

ദൈവകൃപയ്ക്കു നന്ദി (2 കൊരി. 9:15)

യേശു നമുക്കുവേണ്ടി എല്ലാം നൽകി. നമ്മെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും അവനു സമർപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലാണ് നമ്മുടെ കൃതജ്ഞത പ്രകടമാകുന്നത്.

ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പങ്കുചേരാനുള്ള ആഗ്രഹം (2 കൊരി. 9:11എ)

നമ്മൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നത് നമ്മൾ ആദ്യം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണ്.

ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹം (2 കൊരിന്ത്യർ 8:24)

സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഔദാര്യം.

കാര്യസ്ഥത്വം എങ്ങനെ പരിശീലിക്കാം

ശരിയായ ആസൂത്രണം

"അവനവൻ ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ കൊടുക്കട്ടെ. സങ്കടത്തോടെ അരുതു; നിർബ്ബന്ധത്താലുമരുതു; സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു.."
(2 കൊരിന്ത്യർ 9:7)

യെരുശലേമിലെ സഭയെ സഹായിക്കുന്നതിനായി മാസിഡോണിയയിലെയും അഖായയിലെയും (കൊരിന്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന പ്രവിശ്യ) സഭകളിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വഴിപാട് ശേഖരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പൗലോസിന്റെ നിർദ്ദേശിച്ച പദ്ധതി (റോമ. 15:26).

ഒരു വർഷം മുമ്പ് കൊളോസ്യയിൽ അപ്പോസ്തലൻ പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, അത് ആവേശത്തോടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, ആ സമയത്ത് പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും (2 കൊരി. 9:1-2). ഓരോ അംഗവും ഒരു പ്രത്യേക തുക സംഭാവന ചെയ്യാൻ ഹൃദയത്തിൽ തീരുമാനിച്ചു (2 കൊരി. 9:7a).

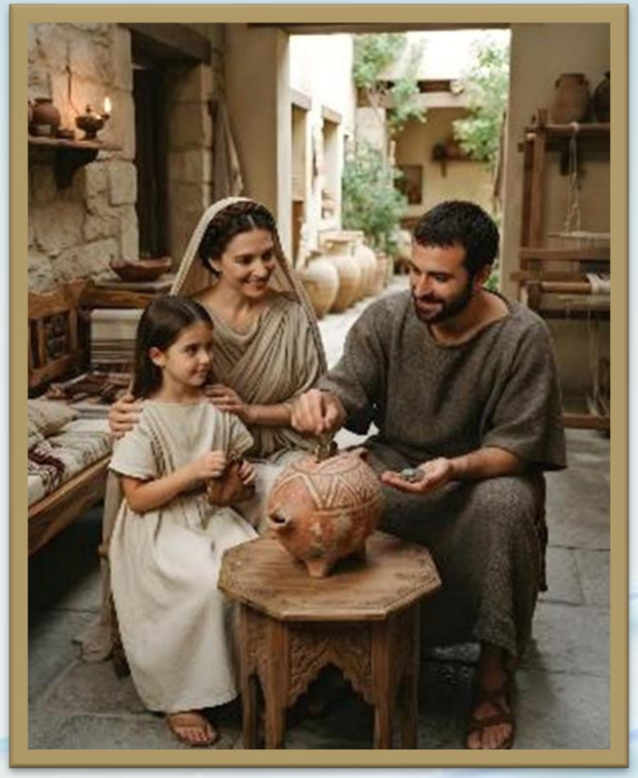

വഴിപാട് ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഓരോ കുടുംബവും സ്വയം വിലയിരുത്തുകയും അവരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്ക് അനുസൃതമായി യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും വേണം.

പൗലോസ് തന്റെ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം, എല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് കൈമാറാൻ കാത്തിരിക്കരുത്, മറിച്ച് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട തുക എത്തുന്നതുവരെ ഓരോ ആഴ്ചയും അൽപ്പം മാറ്റിവെക്കുക എന്നതാണ് (1 കൊരി. 16:2). ഈ രീതിയിൽ, പൗലോസ് എത്തുമ്പോൾ, മുഴുവൻ ശേഖരവും സന്തോഷത്തോടെ ശേഖരിക്കാൻ കഴിയും (2 കൊരി. 9:3-5).

ശരിയായ മനോഭാവം

"വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹായത്തിന്നുള്ള ധർമ്മവും കൂട്ടായ്മയും സംബന്ധിച്ച അവർ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ച"
(2കൊരിന്ത്യർ 8:3)

കൊളോസ്യരുടെ ഔദാര്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി, പൗലോസ് അവർക്ക് മാസിഡോണിയയുടെ ഉദാഹരണം നൽകുന്നു. ആ സഭകളിൽ, സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ വഴിപാടുകൾ നൽകുന്നതിൽ ഉചിതവും മാതൃകാപരവുമായ മനോഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു, കാരണം അവർ നൽകിയത്...

സന്തോഷത്തോടെ (2 കൊരി. 8:2)	• നൽകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അവർക്ക് സന്തോഷം തോന്നി
ഉദാരമനസ്കതയോടെ (2 കൊരി. 8:2)	• അവരുടെ ദാരിദ്ര്യം ഒരു തടസ്സമായിരുന്നില്ല.
സന്തോഷത്തോടെ (2 കൊരി. 8:3)	• അവർ അത് സ്വമേധയാ, ചെയ്തു
പദവിയുള്ള (2 കൊരി. 8:4)	• ദൈവത്തോടും സഭയോടുമുള്ള സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഈ പ്രവൃത്തി അവരെ അനുവദിച്ചു.
ഒരു സമർപ്പണ പ്രവൃത്തിയായി (2 കൊരി. 8:5)	• ദൈവത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തി മറ്റുള്ളവരോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയിൽ കലാശിച്ചു.

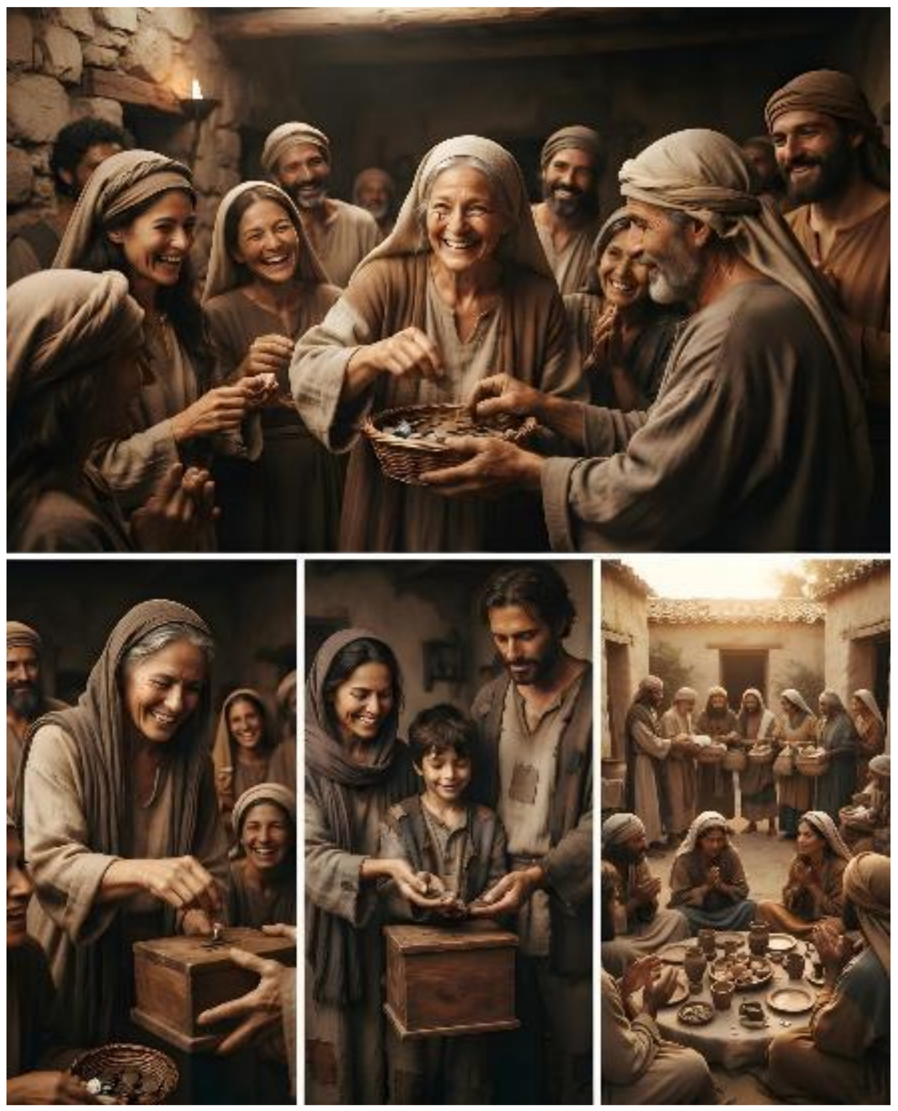

കാര്യസ്ഥതയുടെ ഫലം

സഭയുടെ ഐക്യം

“ഈ നടത്തുന്ന ധർമ്മശേഖരം വിശുദ്ധന്മാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർക്കുന്നതുമല്ലാതെ ദൈവത്തിന്നു അനവധി സ്തോത്രം വരുവാൻ കാരണവും ആകുന്നു.”
(2 കൊരിന്ത്യർ 9:12)

യെരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയ വഴിപാടിന് മറ്റ് നല്ല ഫലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു (2 കൊരി. 9:12).

സഹായത്തിന്റെയും നന്ദിയുടെയും ബന്ധങ്ങളാൽ യഹൂദന്മാരും വിജാതീയരും പരസ്പരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു (റോമർ 15:26-27). ഈ വിധത്തിൽ, അപ്പോസ്തലന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കപ്പെട്ടു: സഭയിലെ ഐക്യം.

മറ്റൊരു നല്ല ഫലം, വഴിപാട് കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതി ഇന്ന് നമുക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പാഠം നൽകുന്നു എന്നതാണ്: എല്ലാം ഒരു ചിട്ടയായ രീതിയിലും ശരിയായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടും ചെയ്യണം.

പൗലോസ് തീത്തൊസിനെ പിരിവിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ നിയമിച്ചു, സഭകൾ ഈ ജോലിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ സഹോദരന്മാരെ നിയമിച്ചു (2 കൊരി. 8:16-24). വഴിപാട് ശേഖരിച്ച് യെരുശലേമിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ മറ്റൊരു ശരിയായ മാർഗവുമില്ലായിരുന്നു.

“ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ദശാംശങ്ങളും ദാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും വഴിപാടുകളും കൊണ്ട് നിലനിർത്തണം. കർത്താവ് ഇപ്പോൾ തന്റെ ഗൃഹവിചാരകരെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. [...]

കർത്താവായ യേശു തന്റെ അനുയായികളിൽ നിന്ന് താൻ ചെയ്തതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ആത്മത്യാഗവും ആത്മത്യാഗവും ചെയ്യുന്നവർ അവന്റെ മാതൃക പിന്തുടരുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവൻ തന്റെ രാജകീയ വസ്ത്രവും രാജകീയ കിരീടവും ഉപേക്ഷിച്ച് തന്റെ ഉന്നതാധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി. തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിലൂടെ നമുക്ക് നിത്യനിധികൾ കൈവശപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി അവൻ ദരിദ്രനായി. ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശനം തേടുന്നവരിൽ നിന്ന് എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും നീക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ തന്റെ സമ്പത്ത് മാത്രമല്ല, ആത്മത്യാഗത്തിലും ആത്മത്യാഗത്തിലും സ്വന്തം ജീവൻ നൽകി.

[...] തന്നോടൊപ്പം വേലക്കാരാകാൻ കർത്താവായ യേശു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. നമുക്കുള്ള എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമയും അവകാശവാദങ്ങളുമുണ്ട്. അവന്റെ വേലയിൽ സഹായിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ സന്നദ്ധതയാൽ, നമുക്ക് ഇപ്പോൾ അവനോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം കാണിക്കാം.”

EGW (The Upward Look, April 9)